

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Dancksegginghe wt het binnenste oft innichste bedanckinge voor d'eerste gratie waer de Heere de siele tot hem ghetrocken heest. Dat I. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Geests, heeft sy genomen een schrijfboeckken dat aen haer sijde hinck, ende heeft daer met haer hant ingheschreuen in cracht der danckbaerheyt tot Godts lof, sulcks als sy ghevoelde in haer herte met haren beminden inde verborghen stillicheydt, ghelijck volght met dese woorden. Hier begint den memorieboec vande ouervloedicheydt vande Goddelijcke goedertierentheyt; soo genoemt door de Heere des maiesteyts.

Dancksegginghe wt het binnenste oft innichste bedanckinge voor d'eerste gratie waer door de Heere de siele tot hem ghetrocken heeft.

DAT I. CAPITTEL.

DE afgrondt vande ongheschapen wijsheydt moet aen-roepen den afgrondt van de wonderlijcke almoghentheydt / tot lof ende verheffinghe van sulcken wonderbaren goetwillicheydt. **O** mynen soetsten Godt / myns leuens eeuighen beminden mijnder sielen / de welke door die bouenwtbloeyentheydt van v onepndelijcke verinherticheydt neder ghebloet is / door de woestijne ende onbegancelijckheydt / ende onbewaterheden (dat is door de menichfuldighe beletselen die ick gheset hebbe teghen v gratie) tot de valleyn minder ellendicheydt. Als int
fessen.

sessentwintichste iaer mynder ouderdom/ op die
 mynen al te salichsten dya sdach/ die quam vooz
 Lichtmisse (die was den 27. dach Januarij) op
 een seer ghewenste ure/ na de Completen als de
 soune begost onder te gaen: ghy waerhepdt o
 Godt/ claerder als eenigh licht/ maer oot dieper
 dan eenighe verholenthep (die vooz v genomen
 hadt de diehtichepdt van mijn dupsterheden te
 verdoeguen) mijn bekeeringhe soo soetelyck ende
 goevertierentlyck begost hebt/ dooz het stillen vā
 een berocerte / die ghy vooz een maent in mijn
 herte verweckt hadt: met de wetcke (gelijk ick
 gelooue) ghy vooz v hadt neder te bellē den tozen
 van mijn ydelhep ende neustwyshep / die mijn
 hoouerdige in my seluen gesticht hadde/ hoe wel
 ick het cleet ende naem der Religien ydelijc voer-
 de/ om dat ghy immers also sout binden eenigen
 wegh/ waer dooz ghy my v salighmakinge sout
 vertoonen. Als ick dan op die ure die ick gesept
 hebbe/ stont int midden van onsen dozanter/ en
 naer de eerbiedinge van onse dozden mijn hooft
 wederom ophief/ naer nat ick dat eerst gebooght
 hadde tot een bande ouderlingen. Siet so hebbe
 ick v ghesien mijnen soetsten beminder ende ber-
 lossen / die schoon zyt bouen de kinderen der
 menschen/ staende by my als inde gedaente van
 eenen lieffelycken ende eerlijcken ionghelinct/
 vanden ouderdom als van seshien iaren/ soodan-
 nigh als ten minsten vooz mijn sterffelijcke oog-
 gen soude mogen behaghelijck gheweest hebben
 (want soo gheweerdichde ghy de onmetelijcke
 claerhep van v glozie te temperen/ naer het be-
 grijpen van mijn swackhep) met lieffelijcke en
 saechte woorzen tot my sprekende aldus: Seer
 haest sal v salichepdt comen/ waerom beswijcht
 ghy dooz dozeshep? en hebt ghy gheenē raets-
 man

Visioen

man/ om dat de pijn in v bermeut is. Als ghy dat gesept hebt/ hoe wel dat ic wiste dat ic stont op de plaetse die ic gheseyt hadde/ soo dochte my nochtans / dat ick was in onsen chooz in het hoefken daer ic mijn lau gebedt plachte te storten/ daer hebbe ick ghehoort dese naerbolghende woorden/ te weten. Ic sal v saligh maken/ ende verlossen / en wilt niet breefen. Het welc als ick ghehoort hadde/ soo hebbe ic gesien dat ghy mijn rechter hant naemt met v al te edele ende teere hant/ al oft ghy die woorden hebt willen belovende bevestighen. Ende ghy hebt daer by ghehangen/ seggende. Ghy hebt de aerde met mijn vanden gelect / ende ghy hebt honich opgelect onder de doornen / nu comt dan tot my / ende ic sal v ontfanghen/ ende ic sal v droncken maken met de waterbeken van mijn goddelijcke ghevoechte/ ende als ghy dat gesept hebt/ so is mijn siele gesmolten/ ende als ic v wilde genack/ sendende hebbe ic gesien tusschen v ende my/ te weten/ aen v rechter hant ende mijn linker hant een hage van sulcker lengde/ dat noch booz my/ noch achter my gheen eynde hem vertoonde/ en die scheeu bouen so dick bedect te zijn met doornen / dattet nieuers geen plaetse en was om tot v het eenigh genoegeen mijnder sielen ouer te comen. Waer door als ic om mijn gebreken ende sonden wille (die sonder twisfel beduyt werden door de hage die tusschen v ende my was) stont en versuchte/ ende als blakende door begheertent' uwaerts / ende als beswijckende. Ghy Dader der armen (wiens barmherticheden alle uwer werken te bouen gaen) ghenomen hebbende mijn hant/ hebt my gestelt sonder eenige swaricheyt beneffens v: Maer als ick beschoude v constelycke hart / met de welke ick de beloftenisse booz

Noteert
het vishoē

boozeyt ontfont/ so ben ic in v kennende getwo-
den de rostelycke inweelen vande wonden/waer
mede alle de handschryften der vijanden te niet
gedaen worden. Met dese dan ende andere meer
als eerste gisten van v mede- weerdichste beroe-
pinge mijn ydel verstant verlichtende ende ver-
mozwende hebt ghy my door v binneste salu-
ge geweldelick afghetrocken vande onghewo-
neerde liefde der letteren/ ende aller myn-
heden/ so dat alle werelijcke dingen/ die my
eerst gancks niet sonder sonden behaegden/ ende al
dat ghy niet en zyt/ o Godt mynder herten/ ter-
stont my versnaepelijc geworden zijn/ ende ghy
alleen dat geheimelste mynder siele begoft zyt als
sinnelijc te worden/ waerom ick v loue/ gebere-
dyde/ aenbidde ende dancke gelijk ick can/ ende
niet gelijs ick behoorde wt het binneste merck
myns verstants. O wysse barmherticheit ende
barmhertige wysheit om dat ghy mynen scep-
per ende verlosser met soo liefelijcke maniere
hebt gepooght mynen herten neck te bryghen
ouder v soet lock/ bereydende eenen al te ghetem-
perden dranch / als van noode was tot mijn
cranchtheit / waer door ghy mynen gheest door
instortingen van een nieu licht soo claer hebt ge-
maect/ dat ick van dien stont aen begoste te loo-
pen naer den reuck van v welriekende salu-
gen/ so dat my dochte v lock soet/ ende inden last
licht te zijne / die my eerst schenen hert ende om
verdraghelijck te zyn.

Van de verlichtinghe vanden binnensten mensche
door de gratie Gods.

DAT II. CAPITTEL.

Vdeest ghegroet o salicheit en verlichtinghe
mynder sielen/ v moet dancksegghen al wat
den